

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 5Csp/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3219200647
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Anovčín
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2019:3219200647.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní pred sudcom Mgr. Markom Anovčinom v spore žalobkyne: P. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské nivy 1, Bratislava, zastúpená: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnka 5, Bratislava, o zaplatenie 457,94 eur takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 120,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalobkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 47,60 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým bude rozhodnuté o konkrétnej výške trov po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 03.12.2018 domáhala, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť jej sumu 457,94 eur z titulu bezdôvodného obohatenia. Žalobu odôvodnila tým, že so žalovanou (jej právnym predchodcom - spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., IČO: 35 923 130) uzatvorili zmluvu o pôžičke, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 300,- eur. Žalobkyňa na jeho splatenie uhradila celkovo 757,95 a keďže úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, žiadala od žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie v sume 457,94 eur. Úver považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru, údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru, údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru a údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne podaním zo dňa 26.06.2019 a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Uviedol, že má za to, že zmluva obsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru. Zákonodarca pri zaradení tejto náležitosti medzi obligatórne v zmluvách o spotrebiteľských úveroch zjavne chcel priemernému spotrebiteľovi uľahčiť orientáciu v ponuke rôznych veriteľov na rovnaký druh spotrebiteľského úveru. Zmluva sa nazýva Zmluva o pôžičke, pričom žalovaná pri uvedení druhu spotrebiteľského úveru použila názov, ktorý predpokladal sám zákonodarca v dôvodovej správe k zákonu o spotrebiteľských úveroch. V zmysle všeobecných obchodných podmienok spoločnosť poskytne klientovi pôžičku bezhotovostne prevodom na osobný účet klienta, číslo ktorého uvedie klient v zmluve najneskôr do 10 pracovných / kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy v prípade, ak klient splní všetky podmienky na jej uzavretie. V zmysle čl. III zmluvy je suma 123,61 eur z poskytnutej pôžičky použitá na úhradu záväzku zo zmluvy č. XXXXXXXXX a suma 300,- eur poukázaná na účet č. XXXXXXXX/XXXX. K uzavretiu zmluvy došlo dňa 07.02.2012 a peňažné prostriedky boli poskytnuté dňa 17.02.2012, pričom poskytnutie úveru nebolo viazané na splnenie žiadnych špecifických podmienok.

Žalovaná má za to, že zmluva obsahuje transparentnú informáciu o podmienkach čerpania úveru. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je splátkový kalendár, ktorý poskytuje údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok a rovnako presný údaj o konečnej splatnosti úveru. Priamo zo zmluvy vyplýva, že termín konečnej splatnosti je 10/2017. Z priloženého splátkového kalendára, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, zároveň vyplývajú presné termíny tej ktorej splátky, vrátane presného uvedenia doby trvania zmluvy - 68 splátok, pričom prvá je splatná dňa 20.03.2012 a posledná je splatná dňa 20.10.2017. Termín splatnosti splátky vyplýva priamo zo všeobecných obchodných podmienok, kde sa uvádza, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a / alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Žalovaná má teda zato, že zmluva obsahuje jasný a zrozumiteľný údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti, pričom na jeho zistenie nie je potrebná žiadna dodatočná matematická operácia. Z dikcie ust. § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva rozpis splátky úveru na istinu, úroky a poplatky podľa názoru žalovanej nevyplýva a navyše takýto výklad je aj v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „smernica“), ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku. V obdobnej veci rozhodoval Súdny dvor Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 v súvislosti s uvedením výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol, že vzhľadom na jasné znenie ustanovení smernice je potrebné konštatovať, že smernica nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere výpis vo forme amortizačnej tabuľky a nie je ani nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa s odkazom na konkrétny dátum, resp. spresnenie aká časť splátky bude započítaná na vrátenie istiny. V obdobnej veci rozhodoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý k predmetnému ustanoveniu zaujal v Uznesení z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017 ten právny názor, že „Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu nutné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Obdobne Najvyšší súd SR rozhodol v Uznesení zo dňa 17.04.2018, sp. zn. 3Cdo/56/2018, v Uznesení zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 7Cdo/98/2018 a v Uznesení zo dňa 23. apríla 2018, sp. zn. 4Cdo/187/2017. Vzhľadom k uvedenému má žalovaná za to, že posudzovaná zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované zákonom a poskytnutý úver preto nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Ak by súd dospel k záveru, že skutočne došlo k bezdôvodnému obohateniu na úkor žalobkyne z dôvodu, že poskytnutý úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, vzniesla žalovaná námietku premlčania vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenému jeho žalobou. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Ak žalobkyňa tvrdí, že považovala a považuje úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere za bezúročný a bez poplatkov, je zrejmé, že doba 2 roky na uplatnenie práva na súde jej plynula a plynie od každej ďalšej splátky po dátume úhrady čerpanej istiny úveru. Podľa výpisu z kartového účtu za obdobie 2 rokov po dátume 03.12.2016 uhradila žalobkyňa celkovo 120,- eur a zvyšok jej údajného nároku je konzumovaný námietkou premlčania.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej vyjadrila písomne a doplnila, že zmluva neobsahuje ani skutočnú úrokovú sadzbu poskytnutého úveru a aj nedostatok toho údaju má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva obsahuje výšku ročnej úrokovej sadzby 32 %, ktorá však nie je úrokovou sadzbou daného spotrebiteľského úveru a nezodpovedá parametrom uvedeným v zmluve.

4. Žalovaná v podaní zo dňa 06.09.2019 uviedla, že má za to, že výška úrokovej sadzby uvedená v zmluve je správna a žalobkyňa jej nesprávnosť nepreukázala. V podaní zo dňa 15.10.2019 žalovaná uviedla ďalšie právne argumenty, prečo zmluva obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a najmä prečo nemusí obsahovať členenie splátok na istinu, úrok a poplatky, ako aj to, že úroková sadzba uvedená v zmluve je správna.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to písomných podaní strán sporu, splátkového kalendára, prehľadu splátok a úhrad a spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 5Csp/48/2018 a z neho najmä Zmluvy o poskytnutí pôžičky.

6. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, uzatvorila dňa 07.02.2012 ako veriteľ so žalobkyňou ako dlžníkom Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 5012258, na základe ktorej spoločnosť Consumer poskytla žalobkyni pôžičku vo výške 423,61 eur, z ktorej suma 123,61 eur bola poskytnutá na úhradu záväzku žalobkyne a suma 300,- eur žalobkyni. Žalobkyňa sa zaviazala splatiť pôžičku 68 mesačnými splátkami po 12,51 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa boli 427,07 eur. Konečná splatnosť bola dohodnutá na 10/2017 a splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci. V zmluve bola uvedená RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) 32,01 % a ročná úroková sadzba 32 %. Priemerná hodnota RPMN uvedená nebola. Podľa internetovej kalkulačky sume pôžičky 423,61 eur, jej splatnosti 68 mesačnými splátkami vo výške 12,51 eur a sume 850,68 eur, ktorá mala byť splatená, zodpovedá ročná úroková miera 13,09 % a RPMN 32,01 %. Žalovaná z pôžičky uhradila sumu 757,95 eur, z čoho suma 120,- eur bola uhradená v šiestich 20,- eurových splátkach od 19.12.2016 do 17.05.2017, zvyšok bol uhradený splátkami do 21.11.2016 (vrátane). Spoločnosť Consumer zanikla rozdelením a jej nástupcom sa v tejto veci stala spoločnosť VÚB, a.s.

7. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu 07.02.2012 (ďalej len ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

9. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

10. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

11. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

14. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

15. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Z vykonaného dokazovania a na základe citovaných právnych noriem dospel súd k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovanej na základe uvedenej zmluvy, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, pričom ide o spotrebiteľskú zmluvu, keďže právny predchodca žalovanej je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavretá zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 07.02.2012 je zmluvou spotrebiteľskou a vzhľadom na výšku pôžičky, jej účel a splatnosť je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

19. Žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že na splatenie úveru uhradila veriteľovi viac, než bola istina úveru, pričom sumu nad rámec istiny uhradila bez právneho dôvodu, keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu absencie viacerých zákonných náležitostí v zmluve. Žalobkyňa tiež spochybňovala výšku poskytnutej istiny úveru. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa a právny predchodca žalovanej uzatvorili dňa 07.02.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Na základe tejto zmluvy bol žalobkyni poskytnutý úver 423,61 eur, z čoho suma 300,- eur priamo žalobkyni a zvyšok na úhradu jej iného záväzku jej veriteľovi. Skutočnosť, že žalobkyni bola časť úveru poskytnutá formou úhrady jej záväzku jej veriteľovi, neznamená, že táto suma jej ako úver poskytnutá nebola. Naopak, aj túto sumu je potrebné považovať za úver poskytnutý žalobkyni, keď veriteľ na základe zmluvy s ňou jej poskytol peniaze priamo na splnenie jej záväzku, čím jej poskytol úver. Žalobkyni bol teda poskytnutý úver 423,61 eur a na jeho splatenie uhradila sumu 757,95 eur. Na základe vykonaného dokazovania a aplikácie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že úver poskytnutý právnym predchodcom žalovanej žalobkyni je skutočne bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahovala niektoré z náležitostí uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, no nie všetky, ktoré uvádzala žalobkyňa.

20. Žalobkyňa považovala úver za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva neobsahuje údaj o druhu spotrebiteľského úveru. S týmto názorom žalobkyne sa súd nestotožnil. Zmluva je označená ako zmluva o poskytnutí pôžičky a je zrejmé, že ide o poskytnutie finančných prostriedkov priamo žalobkyni a tiež aj na úhradu jej záväzku, čo je dostatočné na to, aby zo zmluvy bolo zrejmé, o aký druh spotrebiteľského úveru ide, čím sú tiež vylúčené iné druhy a formy spotrebiteľského úveru (napr. forma revolvingu - úveru vo forme kreditnej karty, prečerpania na účte, splácania tovaru a pod.). Z tohto dôvodu nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov.

21. Podľa žalobkyne je úver bezúročný a bez poplatkov aj preto, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Ani s týmto názorom žalobkyne sa súd nestotožnil a z tohto dôvodu nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy je jednoznačné, že splátky sú mesačné a sú splatné do 20. dňa v mesiaci, a že termín konečnej splatnosti je 10/2017. Z tohto je bez akejkoľvek zložitej matematickej operácie zrejmé, že termín konečnej splatnosti je 20. deň 10. mesiaca roku 2017, teda 20.10.2017. Do tohto dňa tiež trvá zmluva. Doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru sú tak v zmluve vyjadrené dostatočne jasne a určito.

22. Podľa žalobkyne je úver bezúročný a bez poplatkov aj preto, že zmluva neobsahuje údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru a údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky. Ani s týmto názorom žalobkyne sa súd nestotožnil a z týchto dôvodov nemožno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve je uvedená suma úveru, suma, ktorá je poskytnutá priamo na účet žalobkyne a suma, ktorá je poskytnutá na účet jej veriteľa na splatenie jej záväzku a tiež je identifikovaný aj tento záväzok. Tieto údaje sú podmienkami upravujúcimi čerpanie úveru a pokiaľ iné špeciálne podmienky dohodnuté neboli, čo nebolo zo strany žalobkyne ani len tvrdené, tak uvedené údaje sú dostatočne vyjadrenými podmienkami čerpania úveru. Pokiaľ ide o členenie splátok na istinu, úroky a iné poplatky, tak zákon o spotrebiteľských úveroch toto nevyžadoval ani v čase

uzatvorenia zmluvy a v tomto súd odkazuje už na bohatú judikatúru súdov, medzi inými aj na rozhodnutia, ktoré sú uvedené vyššie, a ktoré vo svojich písomných podaniach uviedla žalovaná.

23. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov z iných dôvodov, než sú uvedené v ods. 20. - 22. tohto rozsudku, tak súd nepovažoval za potrebné sa podrobnejšie zaoberať týmito dôvodmi uvádzanými žalovanou.

24. V zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem iného obsahovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Zmluva o poskytnutí pôžičky obsahuje výšku ročnej úrokovej sadzby 32 %. Táto sadzba však nie je úrokovou sadzbou daného spotrebiteľského úveru a nezodpovedá parametrom uvedeným v zmluve. Úver mal byť splatný v 68 mesačných splátkach po 12,51 eur, čomu zodpovedá suma nákladov 427,07 eur, celková čiastka 850,68 eur a RPMN 32,01 %. Takto uvedené údaje v zmluve sú správne. Takto uvedeným údajom v zmluve potom zodpovedá úroková sadzba 13,09 % ročne a nie 32 % uvedených v zmluve. Zmluva tak neobsahuje skutočnú úrokovú sadzbu poskytnutého úveru a nedostatok tohto údaju má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keď zákon uvádza medzi náležitosťami zmluvy úrokovú sadzbu úveru, je zjavné, že to má byť skutočná úroková sadzba, ktorá zodpovedá poskytnutému úveru a jeho parametrom. Splnením uvedenia tejto náležitosti v zmluve nie je uvedenie akejkoľvek úrokovej sadzby, ale skutočnej úrokovej sadzby daného úveru, pretože potom by sa jednalo iba o formálne splnenie povinnosti bez relevantného vzťahu k danému úveru. Rozhodne nebolo zámerom zákonodarcu, aby veriteľ formálne splnil náležitosti zmluvy, ktoré by nezodpovedali skutočnosti. V tomto prípade je pritom bezpredmetné, či uvedená úroková sadzba je alebo nie je v prospech spotrebiteľa, pretože zmluva má obsahovať úrokovú sadzbu daného úveru pod sankciou jeho bezúročnosti a bezpoplatkovosti bez ďalšieho. Žalovaná sa bránila, že žalobkyňa nepreukázala, že úroková sadzba uvedená v zmluve je nesprávna, no sama neuviedla ako dospela k sadzbe uvedenej v zmluve, ktorá nemôže byť už na prvý pohľad skutočnou pri ostatných v zmluve uvedených parametroch, najmä pri výške pôžičky, výške celkových nákladov a dobe splatnosti. Súd preto zisťoval úrokovú sadzbu výpočtom cez úverovú kalkulačku dostupnú na internete a zistil uvedenú hodnotu úrokovej sadzby. O jej správnosti súd nemal pochyb, keďže podľa hodnôt uvedených v zmluve bola kalkulačkou vypočítaná zhodná RPMN, ako bola uvedená v zmluve, no rozdiel bol len v úroku, ktorý (uvedený v zmluve) už na prvý pohľad nemohol byť reálny. Žalovaná zároveň uvedený výpočet nespochybnila a vlastný neuviedla.

25. Z vykonaného dokazovania súd ďalej zistil, že zmluva vôbec neobsahovala údaj podľa § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Aj z tohto dôvodu je úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa síce z tohto dôvodu nenamietala, že by bol úver bezúročný a bez poplatkov, no súd túto okolnosť zistil z vykonaného dokazovania, uviedol to v predbežnom právnom posúdení a nešiel tým nad rámec žaloby, pretože ide iba o právne posúdenie veci, keď uplatnený nárok patrí žalobkyni z dôvodu, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu aj ďalšej, žalobkyňou neuvádzanej náležitosti zmluvy, no bez dopadu na výšku a podstatu uplatneného nároku.

26. Právny predchodca žalovanej poskytol žalobkyni úver v celovej výške 423,61 eur. Žalobkyňa mu zaplatila na splatenie úveru sumu 757,95 eur, t. j. sumu o 334,34 eur vyššiu, ako bola istina úveru. Úver však súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, a preto bola žalobkyňa povinná žalovanej vrátiť iba poskytnutú istinu úveru. Keďže zaplatila o 334,34 eur viac bez toho, aby žalovaná mala na túto sumu nárok, ide v tejto časti o bezdôvodné obohatenie právneho predchodcu žalovanej, ktoré bol povinný žalobkyni vydať. Právny predchodca žalovanej zanikol a jeho právnym nástupcom sa stala žalovaná, čo nebolo sporné. Právny predchodca žalovanej a ani žalovaná sumu bezdôvodného obohatenia 334,34 eur žalobkyni dobrovoľne nevydali, a preto na vydanie bezdôvodného obohatenia zaviazal žalovaný súd. Súd však uložil žalovanej zaplatiť žalobkyni nižšiu sumu než 334,34 eur, a to sumu 120,- eur z dôvodu, že suma, ktorú žalobkyňa zaplatila nad rámec sumy 120,- eur, bola zaplatená pred viac ako dvomi rokmi pred podaním žaloby. Nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nad rámec sumy 120,- eur je premlčaný, keďže tú sumu uhradila splátkami najneskôr do 21.11.2016 (vrátane) a žaloba bola podaná 03.12.2018, t. j. v lehote dvoch rokov spätne od podania žaloby bola uhradená iba suma 120,- eur. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Zmluva o spotrebiteľskom úveru od začiatku neobsahovala niektoré zákonné náležitosti, pre absenciu ktorých je úver bezúročný a bez poplatkov. Aj keď by ohľadne niektorých náležitostí mohla

vzniknúť pochybnosť, či sú v zmluve uvedené v zmysle zákona (napr. konečná splatnosť) alebo či sú vypočítané správne (úroková sadzba), tak rozhodne už v čase uzatvorenia zmluvy nemohla byť pochybnosť o tom, že v zmluve absentuje priemerná hodnota RPMN. Teda už v tom čase musela žalobkyňa vedieť, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda uhradila splátky aj nad rámec istiny, robila tak bez právneho dôvodu, vedomá si toho, že na jej úkor dochádza k bezdôvodnému obohateniu, a že na jej úkor sa obohacuje veriteľ, právny predchodca žalovanej. Odo dňa každej úhrady nad rámec istiny tak žalobkyňi plynula dvojročná subjektívna premlčacia doba, v ktorej si mohla na súde uplatniť nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa tak učinila až dňa 03.12.2018, kedy bol jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia čiastočne premlčaný, konkrétne v rozsahu 214,34 eur, ktorú sumu uhradila splátkami pred viac ako dvoma rokmi pred podaním žaloby. Žalovaná v konaní zároveň vznesla námietku premlčania, a preto bolo možné žalobkyňi priznať nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia iba v nepremľčanom rozsahu, t. j. v rozsahu sumy 120,- eur, ktorú uhradila späťne do dvoch rokov od podania žaloby. Z uvedených dôvodov vyhovel súd žalobe iba čiastočne. Súd zvažoval aj to, či neprichádza do úvahy iné posúdenie plynutia premlčacej doby, najmä či nemožno aplikovať trojročnú premlčaciu dobu, prípadne desaťročnú premlčaciu dobu. Práve pre to, že zmluva neobsahovala priemernú hodnotu RPMN vôbec, tak je jednoznačne potrebné aplikovať subjektívnu premlčaciu dobu, keďže táto okolnosť bola zrejmá zo zmluvy a bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v nadväznosti na absenciu tejto náležitosti je zrejmá zo zákona, pričom platí nevyvrátiteľná právna domnienka znalosti právnych predpisov. Žalobkyňa tak jednoznačne vedela už v čase platby nad rámec istiny, že na jej úkor dochádza na strane veriteľa k bezdôvodnému obohateniu. Aplikácia desaťročnej premlčacej doby neprichádzala do úvahy, pretože z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by na strane veriteľa došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu.

27. Žalobkyňa sa domáhala zaplata sumy 457,94 eur s prísľušenstvom, no súd jej vyhovel iba v časti 120,- eur, čo je 26,20 %, čo predstavuje úspech žalobkyne. Úspech žalovanej je v rozsahu 73,80 %. Čistý úspech žalovanej tak bol 47,60 %, čo je výsledok rozdielu medzi úspechom žalovanej a úspechom žalobkyne. V rozsahu 47,60 % tak žalovanej patrí aj náhrada trov konania, ktorú jej súd voči žalobkyňi priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie o výške trov vydá súdny úradník.

28. Povinnosti, ktoré súd uložil žalovanej týmto rozsudkom, je žalovaná povinná splniť v súlade s § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.